

Дейнеко Иван. Отображение в украинских переводах описаний одежды как составной формирования художественных образов в романе Ч. Диккенса «Приключения Оливера Твиста». Исследование переводов романов чаще всего проводится в рамках литературоведения. Применение переводоведения как синтеза теорий и методов исследования творческой языкохудожественной работы позволяет исследовать результат работы не только писателя, но и его переводчиков. Общественный запрос на исследование национальной литературы, частью каковой являются переводы, составляет актуальность исследования. Новизна исследования состоит в том, что элементы художественной системы произведения, обычно рассматриваемые только описательно, подданы анализу в сопоставлении двух переводов и оригинала на базе широкого иллюстративного материала. На материале романа Ч. Диккенса «Приключения Оливера Твиста» рассмотрен комплекс проблем, возникающих перед переводчиками при отображении описаний одежды как составной художественных образов романа. Результат работы переводчиков проиллюстрирован примерами из текста оригинала и переводов 1929 и 1987 гг. Установлено, что Ч. Диккенс включил в роман сравнительно небольшое количество описаний одежды. Несмотря на их важную роль и символичность, проявляющуюся в некоторых сценах, писатель ограничивался только ключевыми деталями без лишней детализации. Для достоверного отображения в переводе одежды как составной художественных образов, сверхважную роль играют фоновые знания переводчика об эпохе, когда был написан роман, что является предпосылкой осознания факторов, повлиявших на создание таких образов писателем.

Ключевые слова: художественный перевод, художественный образ, отображение в переводе, фоновые знания, доместикация, форенизация.

Deineko Ivan. Rendering of the Clothes Description as Part of Artistic Image Formation in the Ukrainian Translations of Charles Dickens' Novel "The Adventures of Oliver Twist". Novel study usually takes place within the scope of the literature studies. Applying the translation studies as the synthesis of theories and methods of investigating the creative language-and-artistic work allows investigating the results of not only the writer's work, but also of his translators'. Society's demand for national literature research, which includes studying of translations, is the basis of our study's topicality. Its novelty consists in the fact of all elements of artistic system of the work of literature that usually fall under descriptive consideration are brought to analysis in comparison of two translations and the original text on the grounds of wide illustrative material. Charles Dickens' novel "The Adventures of Oliver Twist" serves basis for considering a complex of issues appearing in front of translators while rendering the clothes description as the constituent part of the novel artistic images. The translators' work result is illustrated with a number of examples from the original text and its 1929 and 1987 translations. It is ascertained that Charles Dickens included into his novel quite a small number of clothes description cases. In spite of their important role and symbolism, that is evident in some scenes, the writer restricts them to key details with no superfluous detailing. The translator's background knowledge about the epoch when the novel was written plays an important role in proper rendering of the clothes as the constituent part of the artistic images, which is a precondition of awareness about the facts that influenced the creation of those images by the writer.

Key words: belles lettres translation, artistic image, rendering in translation, background knowledge, domestication, foreignization.

Стаття надійшла до редколегії
31.03.2015 р.

УДК 81'225.4

Дейнеко Ирина

Особливості відтворення стилістичних засобів виразності в українському перекладі трилогії Дж. Голзворзі «Сага про Форсайтів»

У статті розглянуто деякі особливості стилю трилогії «Сага про Форсайтів» Дж. Голзворзі та проаналізовано передачу стилістичних засобів виразності в тексті українського перекладу, який здійснив О. Терех 1975 р. Актуальність дослідження зумовлена потребою аналізу стилістичних особливостей перекладу трилогії українською мовою з урахуванням проблематики співвідношення стилів письменника та перекладача. Сьогодні постає потреба повного, комплексного аналізу відтворення авторського стилю в українському перекладі

© Дейнеко І., 2015

твору, і саме цим зумовлена наукова новизна цієї розвідки, оскільки вона є частиною більш ґрунтовного дослідження проблеми. Авторський стиль Дж. Голзворзі вирізняється використанням таких стилістичних засобів виразності, як метафора, порівняння, епітет, уособлення, метонімія, невласне пряма мова, паралельні конструкції, іронія, повтор та ін. Наведено приклади вживання означених стилістичних засобів, проаналізовано їх переклад українською мовою із зазначенням труднощів і перекладацьких рішень. Автор доходить висновку, що перекладач, усвідомлюючи важливість точної передачі авторського стилю, зокрема стилістичних засобів виразності, намагався дотримуватися стилю тексту оригіналу, водночас демонструючи багатство української мови.

Ключові слова: стиль, переклад, стилістичні засоби виразності, епітет, метонімія, уособлення, іронія, порівняння, невласне пряма мова.

Постановка наукової проблеми та її значення. З моменту зародження роздумів на тему перекладу вони були нерозривно пов'язані з проблемами стилістики, адже перекладач завжди цікавиться не лише змістом тексту іноземною мовою, а й конкретним його втіленням, оформленням, способом вираження певної інформації рідною мовою. Не викликає сумнівів і твердження, що питання достовірного відображення в перекладі стилістичних засобів зображення, а також збереження стилю в перекладі завжди були дуже складними та суперечливими. Отже, у цьому дослідженні розглядаємо й порівнюємо деякі стилістичні особливості трилогії Дж. Голзворзі «Сага про Форсайтів» та її перекладу українською мовою в контексті означеної проблематики.

Аналіз досліджень цієї проблеми. У різний час творчий спадок Дж. Голзворзі досліджували М. Воропанова, А. Гаврилук, Г. Анікін, Н. Михальська, К. Дюпре, О. Мацкевич, Н. Романишин, Р. Мотрем, М. Тугушева. Стилю Дж. Голзворзі присвячені дисертації О. Борисової, Б. Гомлешко, Д. Федосєєвої.

Мета статті – проаналізувати передачу деяких стилістичних засобів виразності, які трапляються в трилогії, українською мовою. Для досягнення поставленої мети потрібно розв'язати такі завдання:

- зробити порівняльний аналіз стилістичних засобів виразності, що вживає Дж. Голзворзі в оригіналі «Саги про Форсайтів» та її перекладі;
- виокремити складні для перекладу стилістичні особливості оригіналу й аналіз рішень, які знайшов перекладач.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Дж. Голзворзі – видатний письменник із неповторним стилем. Його стиль, з одного боку, гнучкий, а з іншого – незворушний. Він вирізняється широким розмахом, геніальними прикладами та глибоким психологічним аналізом. Автор змушує все працювати в єдиному пориві для зображення найсильніших почуттів героїв роману.

Українською мовою «Сагу про Форсайтів» переклав 1975 р. Олександр Іванович Терех. Завдяки цьому став можливий контакт мов на високому рівні, збагатилася українська культура.

Передовсім варто зазначити, що соціальне походження автора не може не накладати суттєвого відбитку на його мову, і впевнено можемо стверджувати: оскільки Дж. Голзворзі належав до аристократичного вищого середнього класу англійського суспільства, це вплинуло на стиль написання трилогії, а зображені у творі персонажі також належали до вищого прошарку англійської буржуазії. Отже, багатий словниковий запас і письменницька манера Дж. Голзворзі разом з описаною автором елітою британського суспільства зумовили особливий стиль трилогії, вишукана мова якої може становити певну складність під час перекладу українською мовою. Незважаючи на стилістичну й тематичну різноманітність української літератури, у ній не можна знайти аналогічного стилю серед вітчизняних авторів. Перед О. Терехом стало надзвичайно складне та відповідальне завдання – майже з нуля розробити вишукану мову для відтворення оригіналу в перекладі, передати його дух, справити на читача подібний ефект, досягнувши всю глибину взаємозв'язків елементів тексту.

Центральна тема романів форсайтівського циклу – занепад могутньої та сильної в минулому англійської буржуазії, катастрофа колись міцного укладу її життя. Цю тему розкриває історія кількох поколінь сім'ї Форсайтів.

Як уже було зазначено раніше, мова відіграє надзвичайно важливу роль у побудові образів Дж. Голзворзі, і саме тому вважають, що його твори досить складні для перекладу. Якщо говорити про переклади перших творів письменника російською мовою, то вони часто скорочувались, або ж викривлявся текст, можливо, саме внаслідок труднощів під час перекладу. Під час роботи над найпершим романом трилогії, перед перекладачем поставало ще складніше завдання, адже треба було

якнайточніше передати особливий стиль Дж. Голзворзі, у якому було відображено творчий потенціал англійської мови та її ідіоматичність. На додачу до засобів виразності та стилістичних прийомів потрібно було передати й емоційний вплив оригіналу на читача.

Під час роботи над створенням образів героїв роману Дж. Голзворзі послуговується великою різноманітністю стилістичних засобів виразності, а саме метафорою, порівнянням, уособленням, метонімією, синекдохою, гіперболою, епітетом, іронією та ін. У цій статті ставимо завданням стисло розглянути деякі лексичні та синтаксичні засоби виразності, до яких найчастіше вдається автор, та їх передачу українською мовою.

Описуючи зовнішність чи вдачу своїх персонажів, Дж. Голзворзі часто вдається до епітета, який посідає важливу позицію в стилістичній будові художнього твору. Оскільки епітет виражає якусь якість, ознаку предмета, яку описує в суб'єктивній призмі авторського світогляду та оцінки, то він частково відображає авторський стиль та ідейно-художню позицію письменника. Відносно часте використання епітета в Дж. Голзворзі можна пояснити його негативним методом, який характеризується тим, що автор не нав'язує своїх висновків читачеві, не висловлюється надто прямо про якість явище, а намагається ніби підвести читача до самостійних умовиводів, правдиво зображуючи те, що бачить сам [2, с. 169].

Автор широко використовує епітет, змальовуючи Сомза Форсайта, і поряд із деякими іншими досить часто трапляється прикметник *supercilious*, який має переклад «гордовитий, зарозумілий, презирливий». Завдяки наявності електронних версій трилогії можемо легко підрахувати точну кількість разів, коли автор уживав цей епітет у тексті, і, на нашу думку, на особливу увагу заслуговує той факт, що цей епітет трапляється в трилогії 12 разів, і лише стосовно Сомза, зокрема його посмішки, він безроздільно належить саме цьому герою. Характерним є й те, що частіше трапляється таке означення в перших двох частинах трилогії, а в третій – значно менше, можливо, унаслідок того, що життя Сомза підкинуло йому чимало нещастя і в нього було все менше підстав посміхатись «зверхньо, гордовито, презирливо». Ми не вважаємо за доцільне зупинятись на всіх випадках вживання цього епітета щодо Сомза, розглянемо лише деякі з них, щоб проілюструвати варіанти перекладу на українську мову, які обрав О. Терех:

And Soames gave him askance a look of dogged dislike – for in spite of his fastidious air and that supercilious, dandified taciturnity, Soames, with his set lips and squared chin, was not unlike a bulldog...

І Сомс кинув на нього скося погляд, сповнений собачої неприязні, бо, незважаючи на вишукані манери і зверхню мовчазність денді, стиснуті губи й квадратне підборіддя надавали йому великої схожості з бульдогом.

Можемо бачити, що з усіх можливих синонімів перекладач обрав саме варіант «зверхній», таким чином показуючи, що Сомз позиціонував себе вище за інших. Крім цього, треба зазначити, що в перекладі повністю передано всю інформацію оригіналу, допущено лише мінімальних трансформацій та випущено подвійне заперечення, яке звучало б дещо неприродно українською:

That slight superciliousness of his, combined with an air of mousing amongst precedents, was in his favour too – a man would not be supercilious unless he knew!

У пригоді йому стала і його дещо зарозуміла манера триматися з клієнтами, і замислений вигляд, наче він подумки вишукував прецеденти, – якщо людина тримається зарозуміло, то, видно, має на те підстави!

У цьому прикладі О. Терех зробив вибір на користь іншого синоніма – «зарозумілий», характеристика особи, що більш ніж упевнена в якихось власних чеснотах, у випадку Сомза – своїй юридичній компетентності, яка давала йому «підстави» почуватись вище за інших. Також маємо побачити, що єдину лексему *superciliousness* у перекладі розширено до «зарозуміла манера триматися з клієнтами» для кращого розуміння читачем, у чому саме проявлялась зарозумілість Сомза. Варто додати й те, що дієслівна метафора *mouse amongst precedents* утрачається під час перекладу.

Soames always attended the General Meeting; it was considered better that he should do so, in case «anything should arise!» He glanced round with his close, supercilious air at the walls of the room...

Сомс завжди відвідував загальні збори: його присутність була потрібна на той випадок, якщо «виникне якась непорозуміння». Пильним, зневажливим, як завжди, поглядом він озирнув стіни...

Ще один приклад демонструє нам бажання перекладача якнайкраще показати потенціал і багатство української мови через вибір чергового синонімічного варіанта – «зневажливий». Щодо цього уривка також можна зазначити й те, що перекладач вирішив не зберігати авторську пунктуацію в короткій цитаті *anything should arise!*, натомість переклавши її як «виникне якась непорозуміння»:

How many afternoons had he not sat beside her, extremely neat, with light grey gloves and faint, supercilious smile, nodding to acquaintances, and now and again removing his hat.

Як часто сидів він поруч із нею, елегантно одягнений, у світло-сірих рукавичках, з легенькою презирливою посмішкою на устах, і кивав знайомим, інколи підіймаючи циліндр!

Отже, у перекладі О. Терех використовує все нові синоніми для передачі вказаного епітета. Тепер посмішка Сомза стає «презирливою». Хоча ми не ставимо собі за мету якимось критикувати чи оцінювати вибір перекладача, усе ж варто зазначити, що в цьому разі такий вибір не надто доцільний, оскільки, з огляду на контекст уривка, у Сомза не було підстав посміхатися «презирливо», він виїжджав на прогулянки з молодією дружиною, потайки пишав тим, що є власником такого прекрасного граційного створіння, тому його посмішка могла б бути «зверхньою». З іншого боку, перекладач міг зробити такий вибір, щоб натякнути, що натурі Сомза не властиво пишати та радіти відкрито, і тому він ховає своє торжество за презирливістю з міркувань обережності, невід'ємної форсайтівської риси:

Soames looked at him with his supercilious calm unbroken, but James knew well enough that he was violently angry.

Сомс поглянув на нього зі своїм звичайним гордовитим спокоєм, але Джеймс знав, що син нетямиться з люті.

Останній член синонімічного ряду, який обрав перекладач, – «гордовитий». Отож, в усіх прикладах О. Терех зробив вибір перекласти один і той же епітет *supercilious* різними синонімічними прикметниками, і ми, не маючи можливості упевнено стверджувати, з яких причин він пішов саме таким шляхом, можемо лише спекулювати із цього приводу й констатувати, що перекладач вдавався до різних синонімів, перекладаючи цей епітет.

Для Дж. Голзворзі характерним є дещо насмішкуватий, іронічно забарвлений стиль упродовж усієї оповіді трилогії, іронія властива не лише мові автора, а й мовленню персонажів. На широке використання автором іронії звертало увагу чимало дослідників творчості письменника. Погоджуємося з О. Ахмановою, яка відносить іронію до тропів, уважаючи, що «іронія полягає у вживанні слова в сенсі, протилежному буквальному, з метою тонкої та прихованої насмішки, це насмішка, якій надано форми позитивної характеристики чи похвали» [цит. за 7, с. 12]. Так можемо бачити, що Дж. Голзворзі вдається до іронії, описуючи відносини Сомза та Айріні:

The happy pair were seated, not opposite each other, but rectangularly, at the handsome rosewood table; they dined without a cloth – a distinguishing elegance – and so far had not spoken a word.

Щасливе подружжя сиділо за гарним столом паліандрового дерева не одне проти одного, а навскоси; обідали вони без скатерті – відзнака елегантності – і досі не промовили жодного слова.

У цьому уривку чітко проглядається іронія, адже в жодного читача не може виникнути сумнівів щодо того, що шлюб цих двох персонажів аж ніяк не можна назвати щасливим. Отож перекладач повно й докладно відтворює авторську мову, і для цього уривка це досить важливо, адже елегантний інтер'єр та красиві вишукані речі протиставляються «щастю» господарів, що й словом не перекинулись, сидячи за спільним столом. Вставна конструкція також робить цей опис схожим на статтю про дизайн, як і уточнення матеріалу стола.

З-поміж синтаксичних стилістичних засобів виразності автор часто використовує невласне пряму мову. Невласне пряма мова (англ. *free indirect speech, free indirect discourse*) – це такий стилістичний прийом, який використовують для зображення потоку свідомості персонажа. Формальними ознаками цього методу є менш оформлений синтаксис (неповні речення, вигуки та ін.), що відрізняє непряму мову від невласної прямої мови, і те, що автор продовжує використовувати третю особу, але речення будує так, як читач може уявити собі спосіб мислення героя [6]. Розглянемо приклад:

He would put an end to that sort of thing once and for all; he would not have her drag his name in the dirt! ... He would tax her with it; threaten to divorce her! That would make her behave; she would never face that. But – but – what if she did? He was staggered; this had not occurred to him. What if she did? What if she made him a confession? How would he stand then? He would have to bring a divorce!

Раз і назавжди він покладе кінець цим витівкам; він не дозволить їй ганьбити свого імені! ... Він їй цього не подарує, він погрозить їй розлученням! Вона зразу схаменеться, бо ніколи не зважиться на розлучення. А що... а що, коли зважиться? Він похолов: така можливість досі не спадала йому на думку. Що, коли вона зважиться? Що, коли відверто йому признається? В якому він тоді буде становищі? Тоді йому доведеться порушити справу про розлучення!

У наведеному прикладі, крім згаданого нами методу невластивості прямої мови, можна виокремити й паралельні конструкції з лексичним повтором, які виконують емотивну функцію та слугують засобом підвищення експресивності. Проаналізувавши переклад уривку, бачимо, що він досить точно відповідає оригіналу, перекладач зберіг і лексичний повтор, оформлений у паралельні конструкції, і невластиву пряму мову, що розкриває читачу думки Сомза, його переживання і страхи, розкриває спосіб мислення персонажа. Варте уваги й те, що перекладач дбайливо зберігає авторську пунктуацію, три крапки, знаки запитання та оклику, чудово усвідомлюючи їх значення для емоційного впливу на читача. Прочитавши переклад уривку, читачі зможуть відчувати обурення, біль, нерішучість і страх героя, палітру відчуттів, які викличе й прочитання оригіналу.

На додачу до інших стилістичних засобів Дж. Голзворзі використовує й метонімію:

... and were greeted by the awed voice of Aunt Hester:

... а тітонька Гестер схвильовано шепотіла до кожного:

His business-like temperament protested against a mysterious warning that she was not made for him.

Його діловита натура не хотіла миритися з загадковим пророцтвом, що Айріні створена не для нього.

У цих прикладах можемо бачити, що в другому випадку перекладач зберіг метонімію, а в першому – ні. Це легко пояснюється тим, що хоча перший уривок і має метонімію в оригіналі, вона не є принциповою для авторського стилю та прагматичного впливу на читача, тому її можна випустити без жодних втрат, тоді як у другому випадку перекладач відображає метонімію в перекладі, замінивши авторський *темперамент* на більш звичне для української мови та приземлене *натура*.

Автор також послуговується і порівнянням, яке вносить яскраву експресивність у твір та виконує важливу естетичну функцію:

... he felt – like the captain of a ship, going to the side of his vessel, and, with his own hands throwing over the most precious of his bales.

... він відчув себе в становищі капітана корабля, що підходить до борту і власними руками кидає у море найдорогоцінніший вантаж.

Отже, О. Терех точно передав це порівняння, окрім формальної ознаки тропу – сполучника «як», натомість уживши «у становищі», таким чином передавши реалістичність відчуттів персонажа.

Чільне місце в стилістичній системі твору посідає метафора, природу та особливості якої буде докладніше розглянуте в подальших дослідженнях, тому обмежимося лише таким прикладом:

All his decisions were formed of a cream which he skimmed off the family mind;

Зважаючись на якесь рішення, він збирав шумовиння розуму своєї родини;

Якщо для англомовного читача метафора про *cream-skimming* досить упізнавана, така, що не потребує пояснень, навіть банальна, якби автор не поєднав її зі словосполученням *family mind*, то з перекладом стан справ зовсім інший. На нашу думку, для вітчизняного читача *збирання шумовиння* не є таким безумовно зрозумілим, тим більше що в кулінарії цей процес означатиме видалення чогось непотрібного зі страви, що готується.

Надзвичайно важливу роль у трилогії Дж. Голзворзі відіграє уособлення, що надає роману додаткової експресивності, розкривають у письменникові митця, уважного до деталей. У наведеному нижче прикладі бачимо, як зачісці тітоньки Енн надано здатності вселяти почуття стабільності в усю родину Форсайтів:

Grey curls banded her forehead, curls that, unchanged for decades, had extinguished in the family all sense of time.

Чоло її облямовували сиві кучерики – кучерики, які, ось уже кілька десятиріч залишаючись незмінними, приспали у Форсайтів відчуття часу.

Точна передача цього тропу ще раз демонструє відданість перекладача точному та повному відображенню стилістичної системи твору.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Отже, стилістична система трилогії вирізняється своїм багатством і різноманітністю, а саме тому проблема збереження образності під час перекладу художнього твору іншою мовою – одна з ключових проблем перекладознавства.

Загалом можемо дійти висновку, що перекладач, усвідомлюючи важливість точної передачі авторського стилю, зокрема стилістичних засобів виразності, намагався дотримуватися стилю тексту оригіналу, водночас демонструючи багатство та різноманітність української мови. Останнім часом

панівною парадигмою наукових досліджень стала антропоцентрична, яка охоплює і проблеми перекладу та співвідношення стилів автора й перекладача. Ця стаття – лише частина більш поглибленого комплексного дослідження, оскільки стилістичні особливості перекладу трилогії досі недостатньо досліджені.

Джерела та література

1. Голсуорсі Дж. Сага про Форсайтів / Джон Голсуорсі. – К. : Дніпро, 1988. – 1041 с.
2. Голсуорсі Дж. Собр. соч. : в XVI т. – Т. XVI / Дж. Голсуорсі. – М. : Худож. лит., 1987. – 522 с.
3. Гомлешко Б. Языковые средства выражения иронии в художественных текстах Джона Голсуорси: лингвопрагматический аспект (на материале языка романа «Сага о Форсайтах»): автореф. дис. .... канд. филол. наук / Бэлла Аслановна Гомлешко. – Майкоп, 2008. – 25 с.
4. Definition and More from the Free Merriam-Webster Dictionary [Electronic resource] – Mode of access : <http://www.merriam-webster.com/dictionary/supercilious>
5. Galsworthy, J. The Forsyte Saga / John Galsworthy [Electronic resource] – Mode of access : <http://www.gutenberg.org/ebooks/4397>
6. Narrated Monologue [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www2.anglistik.uni-freiburg.de/intranet/englishbasics/Consciousness02.htm>

Дейнеко Ирина. Особенности отображения стилистических выразительных средств в украинском переводе трилогии Дж. Голсуорси «Сага о Форсайтах». В статье рассматриваются некоторые особенности стиля трилогии Дж. Голсуорси, а также проанализирована передача стилистических выразительных средств в тексте украинского перевода, сделанного А. Терехом в 1975 г. Актуальность статьи обусловлена необходимостью анализа стилистических особенностей украинского перевода трилогии, учитывая проблематику соотношения стилей писателя и переводчика. В наше время появляется необходимость в полном, комплексном анализе отображения авторского стиля в украинском переводе произведения, и этим обусловлена научная новизна нашего исследования, так как эта статья является частью более глубокого исследования вопроса. Авторский стиль писателя отличается использованием таких стилистических выразительных средств: метафора, сравнение, эпитет, олицетворение, метонимия, несобственно прямая речь, параллельные конструкции, ирония, повтор и др. Приведены примеры использования указанных стилистических выразительных средств и их перевод на украинский язык, проанализированы некоторые особенности текста перевода, указаны трудности и переводческие решения. В результате исследования мы пришли к заключению, что переводчик осознавал всю важность точной передачи авторского стиля, в частности стилистических выразительных средств и пытался придерживаться стиля оригинала, в то же время демонстрируя богатство украинского языка.

Ключевые слова: стиль, перевод, стилистические выразительные средства, эпитет, метонимия, олицетворение, ирония, сравнение, несобственно прямая речь.

Deineko Iryna. Specifics of Stylistic Means Representation in the Ukrainian Translation of «The Forsyte Saga» by J. Galsworthy. In the article we analyze some stylistic characteristics of «The Forsyte Saga» by J. Galsworthy, as well as rendering some of the stylistic means in Ukrainian translation of the novel by O. Terekh, published in 1975. Topicality of the article is based on the necessity of stylistic analysis of Ukrainian translation of the trilogy with the writer's and translator's style correlation in mind. Nowadays it is important to produce complete comprehensive analysis of the author's style representation in Ukrainian translation of the novel, therefore it is a basis for the novelty of our study, since the article itself is a part of a more in-depth exploration of the problem. J. Galsworthy's style is primarily known for his use of the following stylistic means: metaphor, simile, epithet, personification, metonymy, narrated monologue, parallel constructions, irony, repetition etc. In the article we cite the examples of the aforementioned stylistic means and their translation into Ukrainian, we also analyze some characteristics of the translation, difficulties arising in the process and translator's solutions. We can reach the conclusion that the translator fully realized the importance of the accurate representation of the author's style, specifically of the stylistic means, attempted to emulate the style of the original, while displaying linguistic versatility of the Ukrainian language.

Key words: style, translation, stylistic means, epithet, metonymy, personification, irony, simile, narrated monologue.

Стаття надійшла до редколегії
02.04.2015 р.